

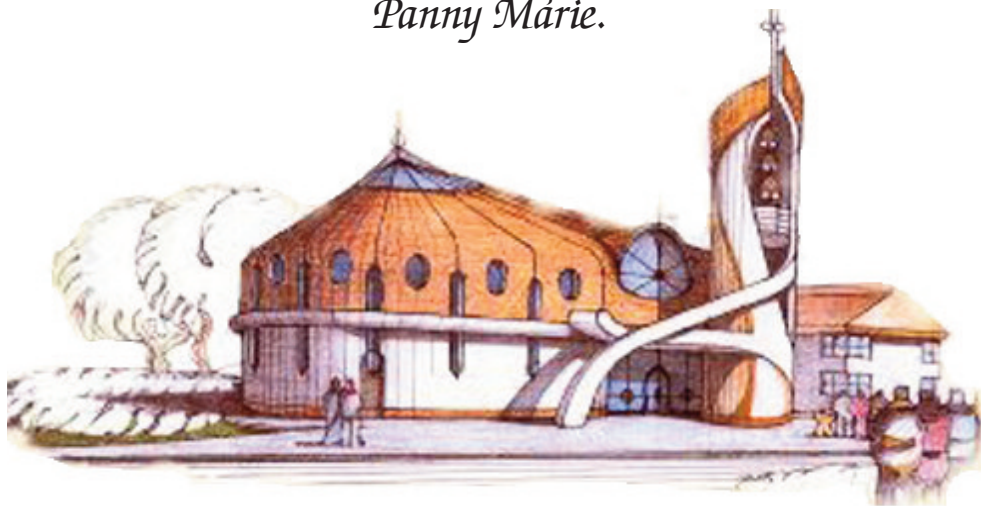
Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník V./2013

Číslo 46

*Nech tento náš nový kostol je na slávu Boha, úctu Panny Márie, nám na posvätenie a radosť.
Boh nech vás odmeni podľa svojej vôle za všetku obeť v akejkoľvek forme prinesenú pre tento kostol Fatimskej Panny Márie.*

Komentáre a vysvetlenia k liturgii....

Termíny: požehnať, posvätiť, konsekrovať, vysvätiť

Ján Dubina

Termíny požehnať, posvätiť, konsekrovať a vysvätiť sa občas nepoužívajú správne, ba dokonca sa navzájom zamieňajú, akoby boli rovnocenné. Je to zrejme spôsobené používaním starej terminológie, ktorá bola bežná do Druhého vatikánskeho koncilu (1962 – 1965). Ako teda rozlišovať medzi pojmami konsekrovať, posvätiť, požehnať a vysvätiť? Termíny konsekrácia, konsekrovať (lat. *consecratio*), teda zasvätiť niečo Bohu, sú dnes vyhradené najmä osobám, čo sa pokladá za teologicky správnejšie. Iba jedna liturgická kniha obsahuje v názve termín *consecratio*, a to je Obrad zasvätenia panien (*Ordo consecrationis virginum*). Panna sa týmto obradom zasväcuje (konsekruje) Bohu a stáva sa posvätnou osobou. Okrem panien sa termín konsekrácia týka tiež označenia vysviacky biskupa, ktorá sa nazýva aj biskupskou konsekráciou.

Podľa tradície sa termín konsekrovať používa aj na označenie premenenia podstaty chleba a vína na podstatu tela a krvi Krista, a teda Kristova eucharistická prítomnosť sa začína vo chvíli konsekrácie. Ako poslednú vec treba uviesť použitie termínu konsekrácia v spojitosti s krizmou, olejom, ktorý biskup konsekruje na Zelený štvrtok.

Termíny požehnanie, požehnať (lat. *benedictio*) odkazujú na viditeľné znaky, ktorými sa vyjadruje a uskutočňuje posväcovanie ľudí v Kristovi a oslava Boha. Požehnania udeľujú Božie dobrodenia a majú na zreteli najmä Boha, ale aj ľudí, ktorých Boh svojou prozreteľnosťou riadi a chráni. Vzťahujú sa však aj na stvorené veci – ich množstvom a rozmanitosťou totiž Boh človeka požehnáva. Preto sa termín požehnať vzťahuje na osoby, budovy, činnosti veriacich, predmety a zariadenia v kostole, predmety ľudovej nábožnosti atď.

Označenia posviacka, posvätenie, posvätiť (lat. *dedicatio*) sú vyhradené iba kostolu a oltáru. Práve tu nastala zmena po Druhom vatikánskom koncile, keď sa viac s kostolom a oltárom neviaže už pojem konsekrácia, ale posvätenie. Aj v tomto prípade, ako pri požehnaní, sa daná vec či miesto stáva posvätným, no rozdiel je v tom, že posvätenie udeľuje predmetu charakter väčšej stability (trvalého určenia na Boží kult), keďže sa spája aj s pomazaním krizmou. Tiež treba poznamenať, že posvätenie vykonáva biskup (iba ak si to vyžadujú celkom mimoriadne okolnosti, môže túto úlohu zveriť osobitne splnomocnenému kňazovi) na rozdiel od požehnaní, ktoré môže vykonať každý kňaz. Správne je teda spojenie posviacka oltára (a nie konsekrácia obetného stola).

A na záver nám zostali pojmy vysviacka, vysvätiť (lat. *ordinatio*), ktoré sú spojené výlučne s vysluhovaním sviatosti posvätného stavu, čiže týkajú sa biskupa, kňaza a diakona.

V krátkosti teda môžeme zhrnúť pojmy takto:

- konsekrácia – panien, biskupa, chleba a vína, krizmy;
- **posviacka – kostola a oltára;**
- požehnanie – ostatných osôb a vecí;
- vysviacka – biskupa, kňaza a diakona.

(spracoval Peter Malinovský)

OHROMENÝ ODPOVEĎOU

Večer pred naplánovaným súdom a Petrovou popravou sa kresťania stretli v dome Márie, matky Jána, ktorý sa volal Marek a celú noc sa modlili. Peter, veriac Kristovi v živote i smrti, spal medzi zajatcami. Skutky apoštolov 12,7 – 10 opisujú, čo nasledovalo: „Tu zastal pri ňom Pánov anjel a v miestnosti zažiarilo svetlo. Udreľ Petra do boku, zobudil ho a povedal: „Vstaň rýchlo!“ A reťaze mu spadli z rúk. Anjel mu povedal: „Opáš sa a obuj si sandále!“ Keď to urobil, povedal mu: „Prehod si plášť a poď za mnou!“ Vyšiel von a šiel za ním; ani nevedel, že je to skutočnosť, čo sa dialo skrze anjela. Myslel si, že má videnie. Prešli cez prvú i druhú stráž a došli k železnej bráne, čo vedie do mesta. Tá sa im sama otvorila. Vyšli ňou a keď prešli jednou ulicou, anjel mu zmizol. Zmätený Peter sa pozrel okolo seba. Je to pravda? Som voľný? Skutočne to bol anjel, čo mi otvoril dvere väznice? Keď konečne pochopil, čo sa stalo, okamžite sa vydal smerom k domu, v ktorom sa modlili zhromaždení veriaci. Slúžka išla otvoriť dvere. Keď začula jeho hlas, od radosti vykrikla a utekala oznámiť modliacim sa svätým, že ich modlitby boli vypočuté.

„Šalieš,“ povedali jej. Keď neprestajne tvrdila, že je to tak, povedali: „Iste je to jeho anjel.“ Ako nám hovoria verše 15 až 16, Peter neprestával búchať a keď otvorili dvere a uvideli ho, žasli. Prví kresťania o nič viac ako dnešní neočakávali, že Boh odpovie na ich modlitby a urobí zázrak, ktorý celkom zmení okolnosti. Aj napriek tomu sa však modlili. A Boh odmenil ich neúplnú vieru nie tým, že im zoslal utešujúcu predstavu, ale tým, že zmenil

históriu.

Božia moc nad ľudským srdcom

Boh mal moc urobiť z hanblivého Mojžiša vodcu, obmäkčiť srdce krutého faraóna, zabrániť znechutenému Eliášovi odísť zo služby a zmeniť fanatického prenasledovateľa Šavla na apoštola, ktorý precestoval celý svet. Hľadiac znova na apoštola Petra vidíme obrovskú zmenu, ktorú spôsobila Božia moc v jeho živote. Uväznený Peter bol taký plný viery a pokoja, že mohol spať s hlbokým spánkom, a to i napriek tomu, že ho mali na druhý deň zabiť. Desať – pätnásť rokov predtým bol Peter úplne iným človekom. Keď Ježiša uprostred noci zajali a odviekli pred náboženských a občianskych predstaviteľov, väčšina apoštolov sa od strachu rozutekala. Musíme uznať, že Peter nasledoval svojho učiteľa až do veľkňazovho dvora. Potom stratil odvahu. „Zabijú ho,“ pomyslel si, „a potom budú pátrať i po jeho priateľoch.“ „Mal by som sa radšej pekne stiahnuť.“ A tak Peter, obávajúc sa o vlastný život, hoci sa oň nik neusiloval, sa neúspešne snažil zmeniť svoj prízvuk a presvedčiť skupinu sluhov, že s Ježišom nemá nič spoločné.

Ježiš vedel, že ho Peter zaprie. No tiež vedel, že vďaka obrovskej Božej moci sa z Petrazbabelca stane Peter-skala. „Šimon, Šimon,“ povedal Ježiš Petrovi v noci, keď ho zajali a zradili, „satan si vás vyžiadala, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov.“

Po ukrižovaní Krista bol Peter zlomeným človekom, ktorý si nedokázal dať dokopy vlastný život, vlastné srdce. Zmeniť ho mohla iba Božia moc. A tak sa i stalo. Boh si vždy nájde spôsob, v živote hocikoho a kedykoľvek priniesť zmenu, ak po ňom zatúžime.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Hybels, B.: Dopraj si prepych modlitby

PRIPOJ SA A TY, LEBO KAŽDÝ JE DÔLEŽITÝ...

Určite mnohí z nás sledujú televíziu Lux, Noe či rádio Lumen a sú v obraze aj o náboženskom dianí u nás alebo vo svete. Zaiste sme zaregistrovali 40-dňovú reťaz modlitieb a pôstu za kňazov od 15. septembra do 24. októbra 2013. Jednotlivci, či celé spoločenstvá (aj ružencové) si môžu vybrať hoci len jeden deň z tých štyridsiatic. Buď na konkrétny úmysel za istého kňaza, alebo všeobecný za kňazov. Ved' modlíme sa stále, ale teraz zvlášť aj cielene.

Vychovávame našich synov a dcéry ako potenciálny dorast aj pre duchovné povolania. Ak v hluku sveta niektorí z nich aj „začujú“ hlas pozvania do Pánovej vinice, budú naň pozitívne odpovedať? Ak aj áno a odolajú mnohým nástrahám a urobia všetko, čo je v ľudských silách a možnostiach v prospech svojho rozhodnutia, aké bude ich prijatie ľuďmi a fungovanie vo farnosti v dnešnej liberálnej spoločnosti? Kňazi sú tiež z rodín ako všetky naše deti. Ako teda obstoja? Taká je doba – je bežné naše konštatovanie. Ale doba je taká, akí sme my ľudia a aký je náš život. Do akej miery v tejto dobe, my rodičia, vedíme naše deti už od útleho veku k pokore, skromnosti, ohľaduplnosti, záujmu o iných, trpezlivosti či obetavosti nielen slovom, ale aj vlastným príkladom? Nie je chyba aj v nás, v našej pomýlenej výchove, že deťom treba dať a dopriať všetko aj preto, že my sme to nemali? Ved'

mnohé (či všetko?) smieme, ale nie všetko človeku osoží.

S kňazom mnoho ľudí vstáva, a i padá, hoci prioritou je vždy Boh.

Postavme v duchu svoje už dospelé (či ešte len dospievajúce) dieťa na miesto ktoréhokoľvek i neznámeho či medializovaného kňaza, ktorý pochybil. Až taká „pevnú chrbtovú kosť“ má život našich detí? Koľké z nich už neraz v živote tiež pochybili ... A my rodičia sme toho neraz mlčiacimi a trpiacimi svedkami.

Kňaz je tiež len človek schopný pádu, ale i povstania. Lebo padnúť je ľudské, ale vstať anjelské. Nuž skúsme pouvažovať a zamyslieť sa ... Kedy by sme mali byť viac či menej nároční, akí v posudzovaní, či kritizovaní. Vyšlo spod našich striech kvalitnejšie ovocie? A aké prinášame my sami a jednotlivo svojim životom? Vieme mlčať, ale i zastať sa, keď práve treba? Ba i nebojácne ale úctivo postaviť sa na odpor, keď sa deje nepravosť, nielen šomrať a nadávať pomedzi seba? Lebo čo nechceš, aby iní robili tebe, nerob ani ty im.

My všetci, krehkí, zraniteľní, slabí ale vždy znovu vstávajúci ľudia, opríme sa o Božie milosrdenstvo spolu aj s našimi kňazmi. Aj v tomto čase, keď sme sa rozhodli pripojiť k reťazi modlitieb a pôstu (čoho sa zrieknem, čo si odopriem?) za našich kňazov.

(Olga Balážová, farnosť Žalobín)

PRÍBEHY

Milý Bože, tu je Lorenzo

Predvčerom som mal desať rokov. Nevieam, či si si to všimol, ale píšem ti tento list. Vieš, písanie je pre mňa niekedy veľmi náročné. Volá sa to dysgrafia. Mám aj problém zvaný nedostatok pozornosti, ktorý často sprevádzajú ťažkosti s pochopením. Som naozaj inteligentný, ale ak sa pozrieš na moje písmo, pomyslíš si, že som hlupák.

Nikdy sa mi nepodarilo správne držať ceruzku. Nikdy som správne nevyfarbil obrázok. Vždy, keď sa o to pokúsim, písmenká sú rozmazané, farba ide aj za čiaru a nakoniec mám od nej špinavé celé ruky. Keď si máme vzájomne oznámkovať práce, nikto si nechce so mnou vymeniť úlohu, lebo po mne nikto nevie čítať. Iba Elena to vedela, ale tá sa presťahovala.

Môj mozog nechápe, čo robí moja ruka. Cítim ceruzku. Ale odkaz neprechádza správnym spôsobom. Musím ju veľmi silno stisnúť medzi prstami, len tak môj mozog pochopí, že ju držím v ruke.

Hovoriť o veciach je pre mňa oveľa ľahšie ako písať. Viem veľmi dobre diktovať, ale učitelia mi to nie vždy dovoľia. Ak odo mňa žiadajú, aby som napísal niečo o ceste do Florencie a Ríma, je to pre mňa naozajstný trest. No keď to nadiktujem alebo keď o tom môžem hovoriť, dokážem všetkým vyrozprávať, akú radosť som mal pri návšteve múzea, keď som videl sochu Dávida, viem presne opísať pocit národnej hrdosti, keď som navštívil pomník neznámeho vojaka.

Keby som mal dostať známku za výtvarnú výchovu, určite by bola veľmi zlá. Dokážem si predstaviť veľa vecí, ale moje ruky ich nedokážu nakresliť tak, ako ich vidím.

Je to v poriadku. Nesťažujem sa. Mám sa naozaj dobre. Vidíš, dal si mi úžasnú myseľ a veľký zmysel pre humor. Mám výbornú predstavivosť a veľmi rád sa zúčastňujem na diskusiách.

V triede sme sa rozprávali o Svätom písme a v tom som naozaj výborný. Keď budem veľký, chcem byť advokátom, ktorý chodí na procesy. Viem, že v tom budem dobrý. Budem zodpovedne skúmať zločin a dôkazy, aby som mohol pravdivo predložiť prípad.

Hovoriš, že som zvláštny, lebo podľa Teba som nádherné a veľkolepé dielo. Uistil si ma, že vo mne čítaš ako cez sklo a že máš pre mňa plány, dávaš mi budúcnosť a nádej. Rodičia mi chceli pomôcť, a tak mi kúpili prenosný počítač, aby som si ho mohol nosiť do školy. Tento rok mám lepšiu učiteľku, dovolí mi veľkú časť mojich prác robiť na počítači. Každý piatok máme kreslenie a - predstav si! Dovolí mi používať tlačiareň, aby som mohol kresliť v počítači. Po prvý raz budem môcť všetkým ukázať niečo z toho, na čo myslím.

Pane, tento list je prejavom vďačnosti, chcel som ťa len uistiť, že sa mám dobre. Niekedy je život ťažký, ale vieš čo? Prijímam výzvu. Verím, že všetko dokážem prekonať. Vďaka, že si ma takého stvoril. Vďaka za to, že ma bezpodmienečne miluješ. Vďaka za všetko. Vždy v твоjich službách

Lorenzo

Najkrajšia a najsmutnejšia veta života: „Aký nádherný život som mal! Len som si to mal uvedomiť skôr.“

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Bruno Ferrero: Nebo v našom dome

Svätý Otec prijme sochu Panny Márie, ktorá má v korune guľku Aliho Agču

Vatikán 9. októbra - Jedným z dôležitých okamihov Roku viery, ktorý sa o šesť týždňov skončí, bude víkendové slávenie 12. a 13. októbra v Ríme. Svätý Otec v sobotu 12. októbra o 17. hodine pozdraví počas modlitby svätého ruženca pôvodnú sochu Panny Márie Fatimskej, ktorá zostane v Ríme až do 14. októbra. Do Večného mesta sochu dopraví osobitná linka portugalských aerolínií TAP. Túto sochu Panny Márie, ktorá má v korune zasadenú guľku vystrelenú Ali Agčom na pápeža Jána Pavla II, naposledy priniesli do Ríma v jubilejnom roku 2000.

Centrálnym bodom fatimského slávania v Ríme bude svätá omša s pápežom Františkom v nedeľu 13. októbra o 10:30 hod. na Námestí sv. Petra. Očakáva sa účasť viac než 100 000 veriacich.

Vo Fatime sa v roku 1917 zjavila Panna Mária trom malým deťom: boli to Francisco de Jesus Marto (1908-1919), Jacinta de Jesus Marto (1910-1920) a Lucia de Jesus dos Santos (1907-2005). Súrodenci Martovci boli v roku 2000 pápežom Jánom Pavlom II. vyhlásení za blahoslavených a procesom blahorečenia sestry Lucie sa v súčasnosti zaoberá vatikánska Kongregácia pre kauzy svätých.

K prvému zjaveniu došlo vo Fatime 13. mája 1917; udalosť sa potom pol roka opakovala s mesačnou pravidelnosťou. Do Fatimy preto začali prichádzať tisíce pútnikov. Napokon 13. októbra 1917 niekoľko desiatok tisíc ľudí videlo tzv. slnečný zázrak. Následne zjavenia prestali a viac sa neopakovali.

SPOJME SA DUCHOVNE V MODLITBE SO SVÄTÝM OTCOM

V dnešnú nedeľu 13. októbra 2013 pri nohách Panny Márie Fatimskej zasväčuje Svätý Otec František Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie celý svet. Pápežská rada na podporu novej evanjelizácie, ktorá koordinuje aktivity Roku viery, pozvala do Ríma na 12. - 13. októbra 2013 pri príležitosti 96. výročia Fatimských udalostí členov mariánskych hnutí z celého sveta. Stretnutie sa bude konať za prítomnosti pápeža Františka. Súčasťou programu bude púť k hrobu sv. Petra, modlitba ruženca, ktorá na diaľku spojí mariánske svätyne na rôznych miestach sveta, nočné bdenie s Pannou Máriou, vysluhovanie sviatosti zmierenia a eucharistické adorácie v rímskych kostoloch. Stretnutie vyvrcholí v nedeľu 13. októbra svätou omšou, ktorej bude predsedáť Svätý Otec. Na Námestí sv. Petra pri tejto príležitosti prinesú originálnu sochu Panny Márie z Fatimy. (správa prevzatá z Rádia Vatikán)

Staršie oznamy

V ČASE OD 14.10.2013 DO 20.10.2013

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol zvlášť kvôli náporu pred posviackou nového kostola. Na budúci týždeň prosíme **rod. Baransku, rod. Majzlíkovu, rod. Kračúnovsku - Čemernianska ul.** Upratuje sa v sobotu ráno o **8⁰⁰**. Zároveň aj tu je zmena v tom, že upratovanie po rodinách už bude automaticky v novom kostole.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - V týždni od **20.10. – 26.10.** vedie modlitby horliteľka **p. Mária Vasil'ová zo Železničnej ul.**

Sv. omše - ohľadom sv. omší budú od zajtra 2 zmeny: prvou je, že sa večerné sv. omše okrem nedele presúvajú z **18³⁰** na **18⁰⁰**. Druhou zmenou je, že všetky sv. omše budú v novom kostole, okrem rannej v utorok a večernej v nedeľu večer, ktoré budú v starom kostole.

Brigády v novom kostole - Pán Boh zaplať všetkým brigádnikom a brigádnickým, ktoré boli pomôcť v tomto týždni. Zoznam si môžete pozrieť na nástenke.

Slávnosť 1. sv. prijímania - iba pripomínam rodičom prvoprijímajúcich detí, že na budúcu nedeľu budeme mať stretnutie po pobožnosti o **15³⁰** tu v novom kostole.

Zbierka na misie - na budúcu nedeľu bude zbierka na misie napriek tomu, že je 3. nedeľa v mesiaci a vtedy máme stále zbierku na náš nový kostol a pastoračné centrum. Zbierka na náš kostol sa presúva o týždeň.

Zozpis lektorov - nasledujúca nedeľa:

8:00 - rod. Poláková,

10:00 - rod. Grominova,

18:30 - rod. Mudrákova.

SPOMÍNAME

Dňa **15.10.2013** uplynie **10** rokov, čo ma opustila moja mama, babka a prababka **Anna Lipovská**. S láskou v srdci a v modlitbách na ňu spomína dcéra Anna s rodinou.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;

Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 14.10.2013 DO 20.10.2013

PONDELOK	14.10.2013	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 19¹⁵
UTOROK	15.10.2013	Sv. omša: 6³⁰ (T+K) <i>starý kostol</i> <i>Sv. Terézie od Ježiša, panny a učiteľky Cirkvi (spomienka)</i>
STREDA	16.10.2013	Sv. omša: 18⁰⁰ (T)
ŠTVRTOK	17.10.2013	Poklona Sv. Oltárnej: 17⁰⁰ Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K) <i>Sv. Ignáca Antiochijského, biskupa a mučeníka (spomienka)</i>
PIATOK	18.10.2013	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T) <i>Sv. Lukáša, evanjelistu (sviatok)</i>
SOBOTA	19.10.2013	Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA	20.10.2013	Sv. omša: 8⁰⁰ (K) Sv. omša: 10⁰⁰ (T) Pobožnosť sv. ruženca: 14³⁰ <i>nový kostol</i> Sv. omša: 18³⁰ (K) <i>starý kostol</i> 29. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ

“Vložte svoju ruku do Máriinej a dajte sa ňou viesť ku Kristovi.”
(bl. Matka Tereza)

GYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.